

Szerkesztőség és kiadó hivatal
Hely: SIMONFFY-ház a város-
házával szemben

HIRDETMEÉNYEK.

Hirdetési díjak és a kiadás körüli panaszok
valamint a lap szellemi részét illető
minden közlemények ide intézendők

Hírdetetlen levelek csak ismert kezektől
fogadtnak el.

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen napokonként, a vasárnap és péntek kivételével.

Hirdetési ár:

Helyben házhoz hordva vagy vidékre postán
küldve:

Egész évre 10 ft — kr
Félévre 5 ft —
Negyedévre 2 ft 50
Egy hónap 1 ft —

Hirdetési díj:

Öt-hasábozpetitors egyszeri beiktatásáért 5 kr
Bélyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr
Nyilttér 4 hasábozpetitorsért 20 kr.

XI. évfolyam. 1884.

Debreczen. Kedd, február 26.

40. szám.

Megbuktatni Tiszát? De csak ugy ha lehet!

II.
És mit gondolt most már, akár a róka, akár a holló; akár a habarék, akár a szélbal: hogy vajon a korona, az e féle pártalakuláshoz beleegyezését adhatná? Meg lehetne azt engedni, hogy két ily szélsőség álljon szembe egymással, mérsékelő közfal nélkül? Hogy a kormányon levő párt és ellenzék: (a mint magát a „P. Napló“ már is kifejezi) valóságos ellenségé, kuruczokká és labanczokká válják, mely aztán hogy hajba menjen egymással, csak egy kis lökés kell neki és egyéb semmi. Még egyszer kérdem tehát: megengedhetné a korona az ily pártalakulást? Nem az lenne-e belőle, hogy feloszlattá az országgyűlést: tessene okosabban választani. Tessék ugy választani, hogy a szabadelvű párt, mely a mai szituációk között az egyedüli kormányképes elem, ismét mint többség kerüljön ki.

Aztán meg perquam regulám követelhetné a konzervatív — reakcionárius párt mint kisebbség, a szabadelvű pártól mint többségtől, hogy az olvadjék a reakcionáriusokba és nem megfordítva? Mert hogy ez a legújabb kilátás habarék a szélbal nélkül, egy magában is többséggé legyen, talán csak nem akarja elhinni? Mint kisebbség tehát, micsoda arroganciával követelheti, vagy követelhetné: hogy ő adjon miniszterelnököt, az országnak? És ha szabadelvűpárt ezen követelésébe, saját magának megalázásával nem akarja belemenni és nem menne bele: mi lenne ismét a vers vége? Az, hogy mert abszolút többség nincs, fel kell oszlattani az országgyűlést. És? És az új választások oly óriási többséget biztosítanának a szabadelvű pártnak, a milyen többsége még nem volt.

És végül tegyük föl a harmadik kérdést, azt t. i.: hogy a szabadelvű párt egy része bele menne a konzervatív —

reakcióba, egy része pedig megmaradna oppozíciónak a szélsőbal és a kormány között? Hát én ezt a harmadik kombinációt, mely pedig a legvalószínűbbnek néz ki, a legvalószínűbbnek tartom; a legvalószínűbbnek tartom pedig azért: mert nem képelem a szabadelvű többséget oly gyávának, hogy egy konzervatív — reakcionárius kisebbségnek meghódoljon, s az ország kormányát, ezen, a nép szabadság és egyenlőség nótórius ellenségének dobja oda akkor: mikor az országgyűlés feloszlattását követelheti és a netalán egy pillanatra megszedített nemzetre appellálhat.

És most már mind a három kombinációt össze vetve, csakugyan az sül ki: hogy az a közös szent cél, melylyel egymást a szélsőbal és habarék közösen lefőzni igyekeznek, közös ámitásnál nem egyéb, és hogy a Tisza Kálmán megbuktatása; a Tisza Kálmán beleegyezése nélkül meg nem történhetik, s e szerint róka és holló szövetezés, gazda nélkül való számításnál nem egyéb. És míg az ellenzéki pártok ezenképpen szél ellen akarnak vitorlázni, az egyedüli igaz és célhoz vezető utat nem látják.

Elmondjuk pedig ezt nem azért, mintha abban biznánk, hogy az ellenzék higgadtabb elemei is velünk gondolkoznak, (a vadakat ide se számítván), hanem elmondjuk olvasóinknak, hogy lássák be, milyen vakká lesz az ember, ha egyszer a pártoskodás martalékaul dobja magát:

Mert hát nem áll-e az, hogy akár a szélsőbalhoz akár a mérsékeltékhez, a szabadelvű párt áll legközelebb? Nem áll-e az, hogy a fuzói a szabadelvű párt és szélsőbal, vagy a szabadelvű párt és mérsékelt ellenzék higgadtabb elemei között, sokkal természetesebb lenne, mint a szélsőbal és azon mérsékelt ellenzék között, amely mérsékelt ellenzék más oldalról meg a reakciót is szövetségül hívja. Hát nem közelebb állunk mi a mérsékelt liberális részéhez mint a konzervatív-reakcionárius elem? És ime,

ezek a t. hazafiak nem látják a fát az erdőből és az Apponyiakhoz meg a Zichyekhez mennek Metternichet fogni. Elmondhatván majd ők is: „Fogtam reakciót, de visz?”

Hát mondom, ha olyan nagyon megakarják bukztatni azt a Tisza Kálmánt, higgyék meg, hogy a ki legesekelebb ellenetést fog tenni e szándék ellen, az maga Tisza Kálmán lesz, csak álljon itt egy hazafias szilárd párt, mely mind a felforgatás mind a reakció elemeinek megfelelően, hogy a magyar szabadelvűség alapkövé az ország jövője biztosan nyugodhassék; hát Tisza Kálmán lesz az első, aki azt mondja: En teljesítem kötelességemet, teljesítsék utánam mások! — Amde amig attól lehet félni, hogy a felforgatás vagy reakció elemei felülkerekedhetnek, addig egy oly hazafi mint Tisza Kálmán, megfog maradni helyén, s arról megfog győződhetni ország világ: hogy őt sem az intrika, sem a természetellenes szövetség nem fogja megbukztatni soha!

— A főrendiházban tegnap tárgyalta a Franciaországgal kötött kereskedelmi egyezményt. Zichy Nándor gr. felvilágosítást kért azon nyilatkozatra nézve, melyet Hoyos gr. párisi nagykövet illetéktelenül tett a francia kormány irányában.

Tisza Kálmán miniszterelnök kijelenté, hogy a mennyiben ama nyilatkozat félreértésre adhatna alkalmat oda fog hatni, hogy ezután ilyen ne történhessék, különben ily nyilatkozatokat az államok nevében mindig a kormányok tesznek, de a kormány nyilatkozata a törvényhozásnak nem praesudicálhat. Kálnoky Dénes gr. megtámadta a kormány vámiügyi politikáját a románai szerződés miatt. Andrássy Gyula gr. védelme alá vette e szerződést, mely az ő külügyminiszterisége alatt kötöttet. Szólt még Széchenyi Pál gr. miniszter. Az egyezmény elfogadott és az erről szóló üzenet azonnal átküldetett a képviselőházhoz.

— A trónörökös és az országos kiállítás. Ö fensége Rudolf főherceg trónörökös gr. Széchenyi Pál földművelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszter előterjesztésére elfogadta a budapesti általános or-

szágos kiállítás védnökségét, és megígérte, hogy nemcsak a kiállítás megnyitására fog személyesen részt venni, hanem már az előkészítő munkálatokat is figyelemmel fogja kísérni s az országos bizottság működését legmagasabb pártfogásában fogja részesíteni.

A trónörökös ez elhatározása ismét fényes tanujele annak, hogy a királyi menyire szívén viseli hazánk ügyeit és mily melegen édeklődik művelődési mozgalmairánt. De egyszersmind biztosíték is ez elhatározás. Biztosítéka annak és ennek közelfekvő példája a csak nemrég bezárt bécsi electros kiállítás hogy a magyar országos kiállítás a trónörökös védnöksége mellett a lehető legfényesebben fog sikerülni.

Egy osztrák alattvaló a próféta táborában.

Az egyiptomi állapotokat érdekes világitásban tüntetik fel a Daily News eme közlései:

Nemrég híre járt, hogy Levi Guido osztrák alattvaló Szuakinból átment Ozmán Dignához s elárulta neki Baker pasa Tokar elleni támadási tervét. Levi azonban visszatért Ozman táborából s az idéztük lap levelezője előtt leírta tapasztalatait, melyek minden romantikából kivetkeztek a mahdi rettegést vezérét. Levi csak az izlamra való áttérésével kerülhetett ki a halált; áttérése után Osman elé vezeték. „Piszkos lug volt a vezéren, ugymond, szalmakalap a fején s egészen közönséges fejköznak nézett ki.“ Tekintettel az áttérésre, megkegyelmezett Levi életének, a ki azzal viszonozta kegyét, hogy az egyiptomiak s angolok érdekében kezdett beszélni emberei közt; hogy irjanak Baker pasának, közöljék vele óhajataikat stb. Azt válaszolták neki, hogy a mahdi minden nemzetet le fog győzni, aztán az eszméi iránt fogja a világot kormányozni, hogy elég hatalmas van minden ellenségének megismertetésére, hogy a hitetlenek elleni küzdelem jutalmául a paradicsomot ígérte hűveinek, hogy nem félnek a puskáktól s ágyuktól; hogy Sinkat, Tokar, Szuakin el fog esni s kö köven nem marad belőlük; hogy azután Jeddára és Mekkára kerül a sor; meg akarják ölni a stambuli szultánt s az összes angolokat és keresztényeket, hogy szabad kezük legyen Abessziniában, hogy uruk a próféta által megígért valódi mahdi, a ki minden nép fölött diadalt arat.

Elmondták Levinek azt is, hogy nem törekszenek földi javak után, nem lesz egyiköknek sem külön vagyona, szegények lesz-

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

Franciscato a rablófőnök.

(Egy művész emlékeiből.)

Saint Felix beszélya.

A művészek általában érdekes életet szoktak élni, és sok olyan dolgot tapasztalnak, melyek közönséges emberekkel vagy épen nem, vagy nem úgy történnek meg.

A szerencse és tehetség vasárnapi gyermekei egészen sajátos élet drámát élnek át, melynek más jelenetei és diszletei vannak.

Például képzeljünk egy ünnepeit énekesnőt, a kit minden nemzet irigyel egymástól s mindegyik kitüntetéssel halmoz el. Olaszországból Párisba, Londonból az oroszok hazájába vándorol, mintegy csalogány, s mindenüvé tavaszt visz magával, mindenütt rajongással, lelkesültséggel fogadják.

Mily változatos és lebilincselő emlékei lehetnek az ily művésznőnek, midőn tíz évi diadalmenet után fényben és gazdagságban s egy előkelő név nymbuszában kinyugszik!

Egy ily művésznő az alább következő kis történetke hőse.

Tíz évig hallotta Európa tapsait, akkor fényben és gazdagságban s egy előkelő név nymbuszában nyugodni tért. E kis történetet kedves nyíltsággal közelebb beszélte el egy estélyen, melyen bizalmas barátok gyűltek össze s e sorok írója is jelen volt.

Engedjük őt itt is magát beszélni.

— Ezelőtt mintegy öt évvel Olaszor-

szágban utaztam és pedig egy komorna s egy inas kíséretében, mely utóbbi a fullajtár tisztét is betöltötte. Nem szabad megfeledkezem egy harmadik kísérőmről sem, a kis Malcolmról, egy pompás borzebről, mely velem volt. Inasom piemonti volt, komornám genuai; egyik iránt sem volt valami nagy bizalmam. Ujjonnan fogadtam őket, de elhatároztam, hogy nem tartom sokáig. Kis kutyám éber, okos és hü volt, mint minden oly állat, mely arra ragaszkodását méltányolja.

Az Apeninek ereszkedőjénél, mintegy két órányira Florenzről, a postakocsi kereké eltört. Epen éjfélt volt. Nem tehettem mást, mint hogy a kapuczinusok zárdájában keresek menhelyet, mely a San-Galló kapuhoz vezető út mellett fekszik. Igen barátságosan fogadtak s a zárda egy félreeső részébe szállásoltak. Ugy tekintettek mint egy előkelő hölgyet, pedig csak egy árva kis színésznő voltam; az igaz, hogy — ha dicsőségem volt, — akkor általában annak tetőpontján álltam. Ne hajlongjanak, kérem; tudom, mit tartanak magamról.

Ejelli két órákor megszólalt a zárda esengetyűje, és „Ave“ -ra hitta a testvéreket. Nem tudtam aludni, s elhatároztam, hogy én is lemegyek a templomba. Idegen látogatók számára külön emelvény volt készítve; ott foglaltam helyet. Csupán időtöltésből jöttem le, de midőn láttam a komoly barátok hosszú sorát ünnepelesen haladni az oltár felé, midőn az orgona fölemelő magasos hangja megszólalt, s a homályos templomban, melyet a barátok gyertyái csak részben tudtak megvilágítani, lassu zugás terjedt el, mintha szent szellemek repdestek volna körül, az Urat dicsérve: ekkor eddig ismeretlen és kimondhatatlan érzelmek lepték meg szívemet, s én leborulva buzgón imádkoztam

Sajátságos helyzet lehetett: én, a világ leánya, egy kapuczinus-templomban megindultam imádkozva, a szent angyalok mosolygottak rajta eleget. Hanem szemeim könyvekkel teltek meg, szívemet magasan dobogni érzem, mintha megszakadni készült volna, hit, bizalom és megnyugvás emeltek szárnyaikra, s a mit oly rég nem érzék, boldog voltam.

Reggel öt órákor a kocsi valami kovács segélye által helyre volt állítva, s én — megköszönve a rend-főnök szívessegét s egy kis adományt eszuszatva kezébe szegényei számára — tovább utaztam s két óra mulva elértem Florenzét, még mindig emelt, magasatos hangulatban.

Azért említem ezt különösen, mert hiszem, hogy szerencsét hozott rám, hogy akkor a kapuczinusok zárdájában oly buzgón imádkoztam.

Florenzben a szent-háromság-kikötő mellett fogadtam szállást. Az Arno csüdesen és tisztán ott folydogált el erkélyem alatt s gyöngyöző habbal locsolgató a rakpart fehér köveit. Csak mintegy nyolcz napig szándékoztam a Medicziek városában maradni.

Egy este a zajongó néptömeg közt a Boli-kertben ültem, hallgatva a lármás zenét, mely a nagyhercegi palota előtt hangzott, midőn komornám egyszerre jelenté, hogy egy véleménye szerint igen gazdag és előkelő urnó óhajit velem megismerkedni s ez iránt őt szölitotta meg.

Csakhamar ezután egy valóban előkelőnek látszó idősecke hölgy sietett hozzám, gazdagon öltözve, egy kissé erős termetű drága schawllal, karjain karperecek, ujjain gyűrűk, füleiben ékes függökkel.

— Kisasszony! — mondá, egy kissé lihegve s egy kissé sietve. — Először is bocsánatot kell kérnem toladokasomért, hogy — bár tudtam, miszerint inkognitó utazik — mégis meg akartam kegyeddel ismerkedni. Bocsásson meg, de elragadtatásom minden kimélyt elfeledtetett velem. Én láttam, hallottam és csodáltam kegyedet Párisban.

Igen lekütelez jó véleménye által, asszonyom, — feleltem, — de sziveskedjék jelenleg elfeledni, hogy ki vagyok, mert most nem művészi czélból, hanem csupán egészségem megerősítése és szórakozás végett utazom.

— Oh tudom, tudom! — mondá, a francia beszédben szerfölött észrevehető olaszos kiejtéssel. — Nem tess semmit. Én épen azért ismerkedtem meg kegyeddel, hogy Florenzben ótalमतat s mindenütt és minden időre barátságomat ajánljam.

Ily őszinte ragaszkodás egészen meglepett. Megvallom hűségomat, nem találtam természetellenesnek. Ez asszonyom nagy barát lehetett, s könnyen magyarázható lelkesültsége.

— De én nem ismerem kegyedet, asszonyom! — szabadkoztam; de már e szabadkozás igen gyenge volt. Egészen el voltam ismeretlenem szívesége által ragadtatva.

— Hisz épen azt akarom, hogy megismerjen. Neveim Cesaroni, özvegy és marquisné vagyok. Rendelkezzék velem. Látogatást akar tenni Florenz előkelő köreiben? szolgálatára állok. Be akar mutatni az udvarnál? én teljesíthetem e kívánságát.

— Nem, nem, asszonyom, köszönöm. Igen köszönöm, hanem néhány nap mulva

nek, csak gabonát fognak enni, mint Osman s jövőre, ha keresztény szöveteiből készült ruháik szétszakadnak, csak szalmafontatot fognak viselni. A mi pénzük, marhájuk, gabonájuk van, Osmannak adják, a ki összegyűjti azokat s a szegények gyámoltására fordítja.

Kétségtelen, hogy csak az igazat beszélte el Levi e fanatikus tömegről. Jelen volt Osman Dignának egy reggeli gyűlésén is. Osman könyvekből olvasott fel harcosainak a mahdiról, állítólag tőle kapott levelek tartalmát s a vett híreket közölte velük. A tömeget lelkesedés fogta el s a gyűlés után kész-örömmel leülték volna Levit, ha nem két védelmére barátja, a seik, Levi tizenhat napot töltött Osman táborában, aztán szökéssel menekült meg.

VIDÉK.

Böszörmény 1884. febr. hó.

(Palló bálok, drága hus, rozsmérték, csatornák, készülődés s tisztújítások és még valami.)

Ha városunk egyes utcáinak lakosai a feneketlen sár miatt közlekedni nem tudnak, első ízben házanként össze rakják filléreiket s ha az a „költéségetésnek” meg nem felel, ha az és az ökötenesen adott „anyag,” nem elegendő a czélba vett palló előállítására, bált rendeznek 50 kros belépti díjak, mellett s előállítják, előteremtik azt az összeget, mely a pallóra szükséges.

Dicséretet érdemel e nemes igyekezet, elismerést a buzgalom azonban azt nem tartjuk még mindennek, mert a rendszeres pallózást ez nem fogja soha elősegíteni. Elmondjuk okát.

Városunk több tizedikre lévén felosztva a tehetősebb osztályt minden tizedben van egyformán képviselve. Ez az oka aztán annak, hogy a palló hálózat a tizedekben nem egyforma, sőt néhol fel sem található.

A ki egy nedves időjárású őszi, tavaszi időszakot városunkban átélt, annak fogalma lehet, mit tesz az nálunk . . . közlekedni. Ég őrizzen attól mindenkit.

A palló bálok, vigalmak nem orvosolják a hiányt, a fekélyt gyökeresen, más módról kell hát gondoskodnunk. E mód a palló hálózat kiegészítését községi háztartásunk költségvetésébe felvenni, e czélra községi pótdátot magunkra kivetni, s az egész várost annak minden utcáját, mindkét oldalról kipallóztatni, az utcái átjárókat áthidalni. Ez a községi pótdát követés egy kissé kényes természetű és népszerűtlen valami, hmem mert a közjó, a közérdek mindennél előbb való . . . tal kell tennünk magunkat rajta. A városi tanács tanulmány tárgyává tehetné magának a pallózási ügyet.

Egyebet is mondunk még, a város belterén kivétel nélkül közlekedni kell — bíróság sulya alatt minden ház tulajdonost — hogy háza előtt félőnyi tért a város által e czélra adandó téglával kiburkoltatni kötelek, ki e szabályrendeletileg meghatározott költésének eleget nem teend, költségére azt a községség eszközölte.

Ekként lesz pallónk, vidéki kőjárdánk másként nem . . . ha csak a régi kőburkolaton ki nem török valamely „belső ember” lába.

A rendőrségnek — mert egy idő óta be vannak szemei kötve — sugunk valamit. Elgímberedett, csenevész marhát vágnak sokszor városunkban, csupa csont és bőr, összaszott in részek kerülnek a mérlegbe.

Aztán a mérték, . . . hamar azon oldalra billen, a mely serpenyőbe a hus esik;

már folytatom utamat Róma, Nápoly és Szi-cília felé.

— Oh, mily pompás alkalom! kiálta fel elragadtatva a marquisné, — jó, kedvesem, én majd kísérem föléd.

Ez önzetlen odaadás teljesen elkábitott. Csak Olaszországban köttetnek ily rohamos módon tartós viszonyok.

Másnap reggel a marquisné nálam volt, s harmadnap kikocsiztam vele, hogy egy birtokához tartozó kéjlekban a hegyek lábainál pár napot töltsék.

Nem tudtam a sürgető meghívásnak ellenállani. Annál ovatosabb lettem azóta.

A marquisné hajléka, mint mondtam, az Apeninek tövének feküdt, igen szép helyen, hat óra járásnyira kelet felé Florenzől.

Előtte a gyönyörű Arno-völgy terült el, míg hátát sűrű sziklás erdőknek vetette, melyek mindig magasabara emelkedve, végre a látkört határolták.

A ház maga igen csinos volt, a körületek park pedig vadregényes. Az egész jóság magas kőtallal volt körülrakva.

Alig érkezünk meg, midőn a marquisné egy látogatást jelentett be.

— Legjobb barátainak egyike, — mondá oly hangon, mely rögtön bizalmatlanná tett, — egy fiatal és rendkívül gazdag angol gentleman, Blazington Edgard ur. Atyja tengerészeti lord s a parlament tagja. Nem akarom ön előtt titkolni, hogy Párisban s most legutóbb a Boboli-kertben látta önt és bámulói közé tartozik.

Azonnal átláttam, hogy ez kicinált dolog volt és haladéktalanul menekülni akartam e kéjlekből. De miként? Kocsimat Florenzben hagytam; csak úgy könnyedén jöttem a marquisnével.

. . . tudja a manó mi lelte ezeket a mérlegeket. . . mindenképen a vevőnek jut ki belőle a minus. . . és a plus annak, a ki ujjai között forgatja a két karu emeltyűt. Miként lehetne ezen segíteni?!

A tavasz is itt van. . . nálunk is új életre kezd ébredni minden. Városunk belterein, főbb utcáin ugyancsak neki látnak az utak helyreállításának, sőt mi több a vízlevezető árkokra, csatornákra is gondot kezdenek fordítani, ugyancsak tisztogatják belőle mindenfelé, a télen össze gyűlt szemetet, Dicséretes buzgalom, s ha a kitarítás olyan lesz, mint ez az álomszerű fürgeség, körültekintés, után látás, könyvet fogunk irni róla, s két önálló részre osztjuk a kötetet.

Az első rész esetelni fogja a szépséget és tisztaság iránti érzelmeinket.

A második rész megismerteti a nagy közönséggel életünket ön magunk, s utóánk iránt . . . mert hát rendnek is kell lenni, ez pedig nálunk feltalálható.

A ki nem hiszi, tekintse meg vízlevezető árkaikat, csatornáikat.

A közeledő tisztújításra is készülünk lasacskán. Itt ott egy elfeledett pillanatban elárulja némely atyáknak-mint gondolkozik a közeledő tisztújításról.

Sőt olyasmit is hallottunk, hogy gyökerező lesz e választás. Résztünkhol nem félünk a „mamustól”, . . . de nem is ohajtjuk azt a gyökerező átalakítást. . . nem főleg olyan hivatalokat illetőleg, hol a hosszú gyakorlat, tapasztalat, aztán egykis tanulmány is elegendő szak érzelmet tár a komolyan gondolkodni tudó választó szemei elé.

Nem nevezünk meg senkit, azonban ohajtjuk, hogy ne a szenvedély, hanem a higgadt gondolkodás vezesse a választókat a közeledő tiszt újítás kérdésében, a kicsinyeskedés soha sem terem jó gyümölcsöt, az egyéni érdek hajoljon meg a közérdeknek.

Sem a főbb, sem a kezelő hivatalra nézve nincsenek messzejáró terveink, részünkről megvagyunk elégedve a jelenlegi hivatalnokokkal . . . és ha „dienst reglama” papírra tételnék, és ez nem csak a papírosan volna egy, hanem gyakorlatilag érvényesülne, minden tekintetben elfogadhatnánk helyünket a haladó városok sorában.

Ilyen reform kell nekünk, s nem más féle, katonai disciplina úgy le mint felfelé, s aztán kerékágásba esik a kizökkent székér, és sem keréke, sem irányt mutató rudja nem fog eltörni.

Disciplina kell itt és a képviselőben is — aztán jóra fordul minden, ha a fennforgó kérdések, előterjesztvények előzőleg az egyes szakosztályokban behatóan vizsgálatnak meg, egyértelműre jutnak a szakosztály tagjai a vitaközlések, eszmecsere után; bizonyára, nem felelőjük el a közgyűlés okait, kellően átgondolt, megfontolt, minden oldalról átvizsgált tervvel, javaslattal fogunk találkozni, üdvösebb lesz működésünk mint így, ha a jelenleg divatból már kiment örökös „bozza szolás” systemáját követve jutunk nagy nehezen „határozatra” — Igaz! hogy a régi bekecselt nehezen válik meg az ember, hanem hát elvégre szegre kell a kopott mentét akasztani. A vizontlatásra. S.

Az angol nem sokáig várattot magára Csakhamar alkalmá nyílt velem tette a tette lehetni, térdre hullt előttem s vagyonát és kezét ajánlá. Egy kiélt fiatal kegyencz volt. Undorral löktem félre és távoztam a szobából. Ő gunyosan kacagott és utánam kiálta, hogy csak menjek, a jóságát a falon keresztül el nem hagyhatom; majd visszatérek, ha kiűhögtem magam.

— Rab vagyok tehát, — gondolám, a park utain járvalva, — és egy gyalázatos celszővény áldozata! —

Tisztán láttam az egész dolgot és nem tudtam segítyt, mentést találni sehoh. Komornában és inasomban, a kiket magammal hoztam, nem bízhatték, s megérkezünk óta nem is láttam őket.

Csak Malcolm volt velem. Mintegy érezni látszott válságos állapotomat. Nyugtalanul követte lépteimet, koronkint felugrálva reám és kezeit meg nyálva. Okos szemével oly értelmesen nézett rám, mintha meg akart volna szólalni.

A nap már leáldozni készült. Gyönyörű nyári est volt, de ez nem tudta aggályaimat eloszlatni. Kétségbeesetten járkáltam a magas fal mentében, valamely ajtót keresve rajta, a melyen mégis távozhatnám, midőn egyszerre az öröm miatt visszadöbentem. Egy ajtót fedeztem fel, mely a hegyek közé látszott vezetni.

Malcolm farkosóvalva és vidoran szaladt arra.

— Mindegy, bárhova is, csak innen el! — kiáltám s épen meg akartam próbálni, ha valjon fel lehetne a nyitni az ajtót, midőn azon egy karsu ifjú lépett be s udvariasan meghajta magát.

— Vártam kegyedet, kisasszony! —

története czimü munkája. Este a „Bika” disztéremben fényes bankett lesz, a melyen hölgyek is résztvehetnek. A vacsora után hihetőleg táncz is rögtönöztetik.

— A vörös-kereszt-egylet debreczeni városi-választmánya a városbába nagy termében 1884. február 27-én szerdán délután 3 órákor ülést tart. Debreczenben 1884. febr. 23-án. Simonyi Imre elnök.

— Meghívás. A helybeli iparoskör választmánya holnap szerdán délután 6 órákor a kör helyiségében rendes ülést tart, melyre a választmányi tagok tisztelettel meghívottak. Tárgyak lesznek: a budapesti országos iparos értekezleten jelen volt képviselők jelentése, a szakosztályok ügyrendjei megerősítése, választmányi évi jelentés a közgyűléshez, s egyéb folyó ügyek. Debreczen 1884. február 26. az iparoskör elnök s é g e.

— A vidék arisztokrátiája ugy halljuk, hogy ismét bejött Debreczebe a ma este tartandó „nők-bál”-jára. Holnap még városunkban maradnak, ismét ellátogatnak a színházba, s színház után a „Biká”ban gyűlnek össze vacsorára.

— A tüzoltó bál, mely a jövő szombaton tartatik a Koronában a jelek után itélve igen sikerültnek ígérkezik, a mennyiben tudunkkal is igen sokan készülnek abban részt venni. Jegyek előre is válthatók S e p e s s y és K e r e k e s diszmű árak kereskedésében, Nagy Andrásk dztyus üzle tében és D e z s i Lajos fodrász termében. Melegen ajánljuk tüzoltóinkat a közönség szives pártfogásába.

— Pálffy Anna kisasszony holnapután veszi jutalomjátékát. Felhívjuk a tehetősebb és igyekvő fiatal színész-nő jutalomjátékára a közönség figyelmét.

— Nyilvános köszönet. Az ipar és kereskedelmi bank tekintetes igazgatósága közgyűlésileg megszavazott 20 forint adományt juttatott kezemhez, a jelenleg nagyon mostoha anyagi viszonyokkal küzdő Fröbel gyermekertnek; fogadjá a tekintetes igazgatóság nagybecsi adományáért az egylet nevében is hálás köszönetemet. Kaszanyitzky Szabó Teréz alelnök.

— A Kékkáló és mellékvezei szabályozására kiküldött ministeri biztos Ujtalusy Sándor ur, tegnap és tegnap előtt tartotta meg a városunk határára vonatkozó helyszíni szemlét, a Berettyó szabályozó társulat azon panaszára, hogy határukrol az ő ármentesített területére, mesterséges uton vezetik egyesek a vizet. A nevezett társulat ugy látszik nagyon szeretné, ha a „gazdag városba” bele köthetne, s egy szép kis summat kiegyezésésképen a nyakunkba varhatna. Az eljárás eredményét még nem tudni, de alkalmilag visszatérünk ez ügyre.

— Sensatiós öngyilkosságról beszélnek városunkban. Kovács Dániel városunk egykori tekintélyes polgárának fia A n d r á s a ki a 12-ik huszárezredben mint hadnagy is szolgált, pisztolyal véget vetett életének. Mondják, hogy a csinos katonatiszt rossz anyagi helyzetbe jutott, quietálni kellett. Elkeseredésében aztán öngyilkos lett. — Nemrég hosszabb ideig itthon időzött, s akkor a legintelligensebb családi körökben fordult meg. A szerencsétlen ifjú szomorú sorsa bizonyonnyal sokakban fog mély részvétet felébreszteni. Az öngyilkos ifjú egész élete telve van a szerencsétlen események egész sorozatával s hogy egyet említsünk ezek közül, ő vele történt, hogy mint harmadik gymna-

mondá hibátlan francziassággal, — tudtam, hogy szüksége lesz segyélyemre.

Ugy bámultam rá, mint egy jelenségre. Divatos fekete ruhákba volt öltözve, mintha csak Páris valamely táncsteremből jött volna egyet sétálni. Igen csinos fiatal ember volt, kis fekete bajusszal, halvány, érdekes arccsal az előkelő modorral.

— Ki ön, uram? — kérdém inkább bizalmatlanul, mint megörülve.

— Értsem kétkedését, — mondá ő udvarias meghajlással. — De biztosítom, hogy irányomban nincs helyem. Én megmenteni jöttem kegyedre az alávaló hálóból, melybe kerítve lón, Cesaroni marquisné egy aljas kerítőnő, a ki már hasonló ügyekért két évig volt fogva. Sir Edgard egy haszontalan semmirekellő, a ki pénzét egy pocsekolja ártatlan lények megrottására. De ne féljen kegyed, én megszabadítottam.

— De ki áll jót neked erről? —

A fiatal ember őszinte, meggyőző arccsal tekintett rám.

— Becsületem! — mondá.

Hanem már én nem igen hittem az őszinte, meggyőző arczoknak, sem az ilyes biztosításoknak.

— De hát ki ön tulajdonképen? — kérdém.

— Franciscato! — mondá komolyan s ama rettenetes nevet oly könnyedén ejtve ki, mintha sima parquette-on állottunk volna, a hol ő engem tánczra kér.

Összeborzadtam.

— A rablónők?!

— Igen, a rablónők! — mondá oly melancholikusán, hogy egyszerre elérkezé nyúltem. — A rablónők akarja kegyedet megmenteni.

sialis tanuló gyermekkorában egyik tanuló társát játékközben véletlenséggel meglötte, ugy hogy az rögtön halva maradt.

— Halálozás. Szombathy Juliánna, férje Filótás Dániel; gyermekeik: Margit, Vilma és Katalin szomorodott szívvél jelentik szeretett anyjuk és nagyanyjuk néhai Czeczei Zsuzsánna öz. polgár Szombathy Istvánné Zsuzsánna öz. polgár 25-kén délután 1 órákor, életének 70-ik, házassága 52-ik évében, agg körben történt elhunytát. A boldogultnak földi részei f. hó 27-én délután 3 órákor fognak a czepléd-utcai 44-dik számú háztól a hely. hitv. szertartása szerint tartandó rövid ima után, a czepléd-utcai sírkertben lévő családi sírboltba örök nyugalomra letétni. Végtisztességtételére rokonainkat, barátainkat és ösmerőseinket bánatos szívvél meghívjuk. Debreczen, 1884. február 25. A rövid imát n. tiszteletű Könyves Tóth Kálmán fogja végezni. Áldás és béke hamvaiba.

— Jókai Mór tegnapelőtt este Bécsbe utazott, s ott tegnap dében tiszteletet Rudolf trónörökösnel. A trónörökös Jókait ebédjére is meghívta.

— Gyászjelentés. Báró Staudach Vilma, öz. Marjalaky Imréné; gyermekei: Vilma, Gizella, Béla, Ilonka, Róza, Kálmán és Imre; testvérei és rokonai nevében is szomorodott szívvél jelentik, a szerető férj, felejtethen jó apa, testvér és rokon néhai Polgár MARJALAKY IMRÉNEK folyó hó 25-kén, délután 1/2 órákor, életének 50-dik, házasságának 22-dik évében, gyomorbai következtében bekövetkezett csendes kimutatás. A boldogultnak földi részei folyó hó 27-kén, délután 2 órákor fognak, Kis-Várad u. 2119. számú háznál, a hely. hitv. szertartása szerint, rövid ima után a Czepléd-utcai sírkertben örök nyugalomra letétni. — Végtisztességtételére rokonainkat, barátainkat s jó ösmerőseinket bánatos szívvél meghívjuk. Debreczen 1884 február 26. Áldás emlékére.

— A trónörököspar keleti útja, mint Bécsből írják, tizennégy-tizenhat napra van tervezve. Ebből 2 nap esik Belgrádra, ugyanannyi Bukarestre és három, legfőbb négy nap Konstantinápolyra. A konstantinápolyi tartózkodás alatt a trónörököspar a hajón fog lakni. Az uti program kiegészítésével a következőket jelentik: Belgrádtól Várnáig vasuton és onnét Ruscsuk érintése nélkül gőzhaton utaznak Konstantinápolyba. — Visszatelé szintén tengeren mennek Várnáig és onnét vasuton Ruscsukig. A török Tunavilajet fővárosának megtekintése után vasuton folytatják útjukat Bukarestbe. A trónörököspar 35 személy kíséri, az udvari hivatalnokokat és szolgákat is beleértve.

— Egy orrvadász catastróphája. Egy sámsóni A. nevű házastellekkel bíró gazdáról szól a krónika, — a kinek az a különös szenvedélye volt hogy a párszás idejében is a nyulakat és foglyokat lövöldözte, — nem találna jobb kenyékeresetet a tavaszi időszak folyamában. A nyulázat czéljából két kópót is magával hívott, hogy a netalán sebezett vagy feléje baktató vadul tarisznyája hús árnyékában annál bizonyosabban elhelyezhesse. De nemcsak A. lesett a nyulakra; ő reá is reá lestek a savóskuti csöszök. Ő a nyulakra sikeresen, de ő reá a csöszök sikertelenül. Tegnapelőtt, az az vasárnapi egy tíz tagból álló társaság róka és egyéb du vadakra hajtó vadászati czéljából gyűlt össze a savóskuti erdőz laknál. A hajtó vadászati megkezdődik és Z i v u s k a Ferencz erdősz ur vezényelte alatt 10 vadász és 25 hajtó a legnagyobb csendben állásba helyezkedik az erdő sűrűjében. 9 órákor a kürt megszólalt és a hajtás kezdetét

Egy percig szomorú részvétellel tekintett reám, aztán egyszerre élénken folytatá: — De siessünk. Keresni találják kegyedet, s nem akarnám, hogy még egyszer látnia kelljen kegyednek öket. Kint jó paripa és bizt-s emberek várnak. Jöjjen.

Haboztam.

— Na jöjjen! — sürgetett Franciscato, épen mintha egy cotillionról lett volna szó, melyet én másnak ígertem, de ő mégis velem akarja tánczolni.

Én még mindig haboztam. E perczen Malcolm felugrott a rablónőkökhöz, farkát csóválva rá és megnyalta kezét. Ez határozott.

— Megyek önnel, uram, Vezessen.

— Igy. Ez már értelmes beszéd. Szabad karomat ajánlanom?

— Köszönöm.

Karöltve mentünk ki a kis ajtón, melyet a rablónők gondosan bezárt maga után.

A legelőkelőbb finomabb modorral vezetett a közel erdőig; ott mintegy tíz fegyveres férfi várt, egy lóval, melyen nő nyereg volt.

— Bizza rám magát teljesen! — mondá Franciscato ugyanazon melancholikus mosolyal, melyet már az imént észreveztem rajta. — Én ótalmat esküdtem a védtelennek, s csak a gonoszoknak, vétkekben dűskálkodóknak vagyok ellensége. Újjon fel itt e lóra, két emberem kísérem föl. Egy közeli falcskában már várnak kegyedre. Még mielőtt besötétednék, meg fog oda érkezni. Holnap reggel ott találkozunk.

(Folyt. köv.)

vette. A harr valami szokot közt. Nem sok tetés váltja te káját a legna készen, várva is egy ide tévőn a legnagyobb kézláb mászó midőn a sűrű várt fenevad, látva ezen gy állásra szólító lető még gyors B. erre kiáltá kat és a vada ber bujdosol i meg kell fogni illettő gyanus dalról rókaak bujdosolva m a szökevényi kon csipi a látta, hogy, . . . tőr volt, a m tővis bokrokt hogy hogy h az a illettő kegy hogy a kit fe leikkel bíró g vadász, egy alatt, hogy ny megették a s alatt összegy dász és a h határozott az miután bizony a puská és y a törvényes hajtó vadász társaság est és egy ige zot lott.

— Erde zatot hozott bajty Kiss F Kálmán, B Csávolszky I azt mondja, a zerek nem ta gas elégtelen tesen, ebben egy ily fiatal követett sére vagias uton gyengíti az, oly gremium szabályokat letbíroság mi rért esetet va a határozat, hogy ilyvan, ez káltatván, ez proklamálják teljesen, de t verekedését.

— Nag vidámok foly gyesekek 64 fiatal menyő megfelelt ti niczky Bélán hályné, dr. S Mezey Vilma löny József Lipótné, He kapitányné, Guttman A ssik Istvánn dr. Polák I gróf Ap xii Polz táborno ner Arminne láné (B. Ujfa Bálné, Schle Ungvári Ott tanné, Csana pitányné, T Gizella, Fr Szerén, Die ton), Ritócska, Plath Bakacs Vil Ercsey Sar Szerezely liska, Biebe Ujfaln) stb.

— 17 asszony foly oly pontos ges emberé szurnak, m duklata, hog Akkor aztá tölteni szájt

— A le, mert ez van szurva rint dies se dies septim s mint emli donképen A Sosigenes, s lius Caesaris hogy helye vetkeztében évének neve mitani. Az illett, a m gában zárvo séget. — a nőtt meg, u

vette. A harmadik számú felállított vadász valami szokatlan zajt vesz észre a bokrok közt. Nem sokára a zajt egy nagyobb csörtetés váltja fel. A fent említett vadász puszkáját a legnagyobb izgatottság közt tartja készen, várva a nagy csörtetésre legalább is egy ide tévedt vadkant vagy medvét, midőn a legnagyobb meglepetésére egy négykézláb mászó gorilla alakot pillantott meg, midőn a sűrűből azonban kibontakozott a várt fenevad, hát egy emberi alak lett. B. látva ezen gyanusan menekülő embert, megállásra szólította, de sikertelenül mert az illető még gyorsabban vissza rohant a sűrűbe. B. erre kiáltással figyelmessé tette a hajtókat és a vadászokat, hogy egy gyanus ember bujdosol itt és menekülni akar a körből; meg kell fogni. Tíz percnyi szünet után az illető gyanus egyen látva, hogy minden oldalról rókáként be van kerítve, K. ur felé bujdosolva menekült. K. ur öles termetével a szökevény után iramlik és csakhamar nyakon csípi a deszentort. K. elszörnyülködve látta, hogy az illető arca és keze csupa vér volt, a mit a bujkálás közben kapott a tövis bokroktól. K. kérdőre vonta az illetőt, hogy hogy hívják és miért akar menekülni. Az illető kegyelemért esdeklített és bevallotta, hogy a kit fentebb említettünk. A házastelkkel bíró gazda Sámsonból és hogy ő orrvadász, egy dupla puszkája is van a subája alatt, egy nyulat már lőtt is, de a kópók megették a sűrűben, mire ő észre vette. Ez alatt összegyűlvén a helyszínen több vadász és a hajtók, mint rögtön itélő bíróság határozott az orrvadász felett, ez utóbbit mintáza bizonyították személyazonosságát, a puskát és vadász készlet elvételével, a törvényes beidézésig elhozáttatott. A hajtó vadászát ezek után folytattatván, a társaság estig 4 rókát és egy vadmacskát és egy igen szép nagy példányu borzot lőtt.

— Érdekes becsületbírósi határozat hozott egy becsületbírósi, mely Kisbajty Kiss Ferencz előlétele mellett Perlaky Kálmán, Bernáth Béla, Polonyi Géza és Csávószy Lajos urakból állt. A határozat azt mondja, hogy husz éven aluli fiatal emberek nem tartoznak sértésekért u. n. lovasias elégtételt se kérni se adni. Természetesen, ebben implicite az is benne van, hogy egy ily fiatal ember által idősebb férfian elkövetett sérelem orvoslása szintén nem lovasias uton eszközözendő. A határozat erejét gyengíti az, hogy nincsen a társadalomnak oly gremiuma, a mely általános érvényű szabályokat publikálhatna s minden becsületbírósi mindannyiszor csak egy-egy konkrét esetet van hivatva elintézni. De hatását a határozat gyakorolhatja oly irányban, hogy ily esetekben becsületbírósi provokáltatván, ezek ezt az axiomát újra meg újra proklamálják. Ez ha meg sem is szüntetné teljesen, de üdvöves korlátozná a gyerekek verekedését.

— Nagyváradon szombaton éjjel igen vidáman folyt le a menyecskeké bálja. A négyeseket 64 pár táncolta. A rendezőség csupa fiatal menyecskekből alakult, s derekasan megfelelt tisztének. Jelenvoltak: b. Podmaniczky Béláné, Miskolczy Barnáné, Mezey Mihálné, dr. Sipos Árpádné, Vulkán Józsefné, Mezey Vilma, b. Schönberger Béláné, Bülönyi Józsefné, Márkus Lajosné, Rothmann Lipótné, Hegyesi Mártonné, Schmitzhausen kapitányné, Porth örnagyné, Guttmann Edéné, Guttmann Albertné, Hlatki Eudréné, Jelenessik Istvánné, Hügel Ottóné, Orley Kálmánné, dr. Pollák Lászlóné, dr. Ritoók Zsigmondné, gróf Apáxin S. né, dr. Nemes Imréné, b. Polz tábornokné, Szunyogh Lorándné, Steiner Arminné, Baróthy Akosné, Baróthy Béláné (B.-Ujfalva), Osváth Imréné, öz. Osváth Bálné, Schlesinger M.-né, Hegedüs Gézáné, Ungvári Ottóné, Lázár K.-né, Lázár Zoltánné, Csanády Akosné, Nyiegliczenszky kapitányné, Thorma Lajosné, továbbá B. Polz Gizella, Fráter Viola (Érsemlyén), Fráter Szerén, Dienes nővérek, (Berettyó Szt. Márton), Ritoók Emma, Koszka Janka, Kiss Mariska, Plathy Jolán, Sebastyén Irén és Ilka, Bakacs Vilma, Molnár Jolán, Hügel nővérek, Ercesey Sarolta, Ercesey Irén, Gyórfy Laura, Szeremley Mariska, (Jankafalva) Baróthy Juliska, Bieber Mariska, Fényes nővérek (B.-Ujfalva) stb.

— 17 napja, hogy alszik. Grabowból írják egy berlini lapnak, hogy egy odaváló asszony folyó hó 7-ke óta alszik. Ütere ép oly pontosan ver, mint akármelyik egészséges emberé. Ha tüvel kezébe vagy arczába szurnak, meg sem mozcizan. Egyetlen mozdulata, hogy itt-ott kissé kinyitja ajkait. — Akkor aztán igyekeznek néhány kanál levést tölteni szájába, ami néha sikerül.

— A szökőév szökőnapja tegnap folyt le, mert ez év februárjához nem a 29-ik nap van szurva a 24-ik — római kalendárium szerint dies sextus ante Kalendas Martias és a dies septimus ante Kalendas Martias között, s mint említettük, hogy febr. 24-ike tulajdonképen 45 K. e. jan. 1-eje óta, a midőn Sosigenes, a híres alexandriai csillagász Julius Caesar támogatásával keresztül vitte, — hogy helyre hoztak olyan hibát, melynek következtében a 46 évet, — melyet a zavarok évének neveztek — 455 nappal kellett számítani. Az új időszámítás is csak 365 napra illtet, a mi ismét 6 órai különbséget tön, magában zárva ezzel 11 óra 9,6 perc különbséget. — a mely tévedés 1582-ig tiz napra nőtt meg, ugy, hogy akkor a napéjegyven

márcz. 21-ikére és szept. 22-ikére esett. XIII. Gergely ezt a hibát is elsimította olyan fökéletesen, hogy újabb javításra csak évezredek múltán lesz szükség, s a gregoriánus időszámítás szerint minden 400-adik esztendőben kell elhagyni 3 szökőévet.

A vasárnapi közebed.

A lelkesbeiktatás örömeire tartott diszebed- a mint várható volt, igen szépen sikerült. Mintegy hatvanan gyűltek össze a „Bika“ vendéglő étkező termébe, közöttük oly előkelő vendégek, mint gr. Degenfeld-Schomburg főispán, Simonffy Imre kir. tanácsos polgármester, Barcsay István városi tanácsnok, Kiss József m. kir. tanfelügyelő; az egyháziak közül: Ft. Révész Bálint püspök, Némethy Lajos, Kiss Albert, Könyves Tóth Kálmán ref. lelkészek, Tóth Sámuel egyházkerületi főjegyző, továbbá Joó István tanító képezdei igazgató, Kassay Sámuel akad. igazgató, Békessy László tanár; vidéki vendégek közül: Nt. Bartholomaeus János főesperes nyiregyházi lelkész és Nt. Materny János szántói lelkész, alesperes, a kik a beiktatási ünnepélyen hivatalos minőségikben voltak jelen, Leffler Sámuel és Martiny József a nyiregyházi evang. gymnasium tanárai, Materny Károly tanár stb. Magától értetődik, hogy a megjelentek között ott volt az ifjú egyházközösség előjárósága és egyháztanácsa teljes számmal.

A lakoma minvégig emelkedett hangulatban folyt le. Az ünnepi örömet még fokozták azon felkészítők, a melyek közül többen messze felülemelkedtek a diszebedek rendes toasztjain a bennök kifejezésre jutott szép gondolatok, igazi protestáns szellem által, különösen kiemelendő azon ösztinte szívéllyesség, a melylyel a hatalmas ref. egyház vezértérfaia a városunkban alakult fiatal ev. egyházat és annak új lelkészét üdvözölték. Itt is kifejezést nyert az összetartás érzete, a mely a testvér protestáns felekezeteiket századokon át együtt átélt szenvedésekben, együtt átküzdött küzdelmekben összefűzte.

A felkészítők sorát Bartholomaeus főesperes nyitotta meg, poharat emelve az új lelkészre, mint az ünnepély hősiére, valamint báró Podmaniczky Géza tiszteletbeli felügyelőért, a ki közbejött akadályok miatt az ünnepélyen meg nem jelenhetvén oly szépen képviseltette magát. Materny János alesperes a püspök urért, Szepessy Gusztáv a főispán és a polgármester urakért emelt poharat. Gáspár Imre a főesperes és alesperes urakat, mint az ünnepély kiváló szereplőit éltette. Pósszert János felügyelő a helybeli reform. lelkészekre üritette poharat, Kiss József hajdumegye tanfelügyelője az új egyházközösségre mint közművelődési intézményre, Simonffy Imre kir. tanácsos polgármester az egyház előjáróságára üritettek poharat. Materny Lajos lelkész felkészítőjében ref. lelkésztársainak szíves jóakarataiba ajánlotta magát, azon férfiakba, a kik az egyházi, a tudományos és a politikai élet terén szereztek oly elévülhetetlen érdemeket, mire a főtisztelendő püspök ur biztosította a kezdő egyház lelkészét azon testvéries jóakarattól, a melyre helybeli ref. lelkésztársai részéről számíthat.

Kiss Albert lelkész és orsz. gy. képviselő az evangélikusok egyetemes felügyelőjét báró Prónay Dezsőt éltette, Némethy Lajos ref. lelkész remek felkészítőben a két protestáns felekezet közös szenvedéseiről, egyetértéséről és a majdan történő egyesüléséről mint rég táplált kedvencszemjéről szólott, ref. lelkésztársai nevében testvérül üdvözölve a ma beiktatott lelkészt. Joó István igazgató mély hatású fennkölt szavakban a fiatal egyházra, mint a legmagasabb értelmében vett protestáns szellem remélhető ápolójára mondott felkészítőt. Leffler Sámuel nyiregyházi gym. igazgató Pósszert János egyházfelügyelőt, Szepessy Gusztáv hajdumegye m. kir. tanfelügyelőjét köszöntötték fel, Gáspár Imre az új lelkész volt tanártársait, a kik Nyiregyházáról bucsuzni jöttek attól, a kit elvesztettek.

Azonkívül mondottak még többen sikerült felkészítőket. A derült hangulat fokozására hozzájárult a Magyar testvérek jeles népzeneje is. Négy óra felé a vendégek egyrésze távozott, a mivel azonban a szép ünnepély véget nem ért. Az ezután legott tett adományokról, a melyek leginkább iskolai célokra 1500 frtot eredményeztek, legközelebb adunk részletes kimutatást.

Irodalom.

„Magyar Nemzetgazda“ E czim alatt új év óta Mende Bódog, volt országgyűlési képviselő szerkesztése mellett Budapesten hézagpótló szaklap jelenik meg közgazdaság, ipar, kereskedelem, pénzügy, közlekedés és biztosítás köréből. Tájközöltés, sokoldalúság, alapos és mégis vonzó előadás tünteti ki, s a fővárosi sajtó minden számát egyhangu dicsőréttel fogadta. És valóban e lap bizvást versenyezhet a külföld hasonnemű vállalataival. A legelső szakirók csoportosulnak körülötte és szép kiállításáról a Franklin-társulat nyomdája gondoskodik. A legmelegebben ajánljuk tehát mindazoknak, kik gazdasági és pénzügyi kérdések iránt érdeklődnek, de különösen a pénzin-

tézeteknél érdekletteknek, részvényeseknek és biztosított feleknek, a kiknek érdekeit e heti lap állandóan szemmel tartja. A „Magyar Nemzetgazda“ előzetési ára félévre 5 frt. Kiadóhivatala: Budapest, Sugárút 86. sz.

× **Berczik Árpád** új népsziműve: „A vén kucep“ a népszínházban nagy sikerrel került színre, ugy hogy ez is, mint Berczik minden darabja cassa darab lesz.

Legujabb.

„Debreczeni Ellenőr“ eredeti táviratai.

Budapest febr. 26. A „Pol. Cor.“ budapesti levelezője bizos forrásból értesül, hogy a püspökök által legközelebb megtartott értekezlet foglalkozott az episkopatusnak a közeli választások alkalmávali magatartásával. H a i n a l d érsek és a püspökök, S a m a s s a érsek kivételével különben nem tették azt nyilvános kérdés tárgyává. Utóbbi azonban megátadta a kormányt és a képviselőházban illő egyházférfiakat. A beszéd hatástalan maradt, mert kimondott hogy az összes egyházférfiak a kormány részére szövetkeznek.

Budapest febr. 26. A ma reggeli lapok vezércikkében meglepéddel szólnak a trónörökös azon elhatározásáról, hogy a budapesti országos kiállítás védnökségét elvállalta.

Szuakim febr. 26. A fekete csapatok lázonganak és azzal fenyegetőznek hogy a felkelőkhöz átmennek. Hewettezir és a tengerész csapatokat itt tartja csak a hajórajt és hat ágyut küld Trinkitabba. Az Orjárat Szuakintól fél mértföldnyire 1000 főből álló ellenségre bukkant. Az Orjárat az „ellenség által üldözötve“ vonult vissza.

Közgazdaság.

Köbányai sertésüzlet.

A sertéskereskedelmi csarnok jelentése.

Budapest-Köbánya febr. 22.

A csekélyebb számú felhajtás következtében és mert a keifendőség nagyobb volt, az e heti üzlet változatlan arakon kedvezőbb irányban folyt le.

Heti átlagárak: magyar szedett 290—320 kgr. 47—48¹/₂ kr. 180—260 kgr. nehez 46—47 kr. vén 300 kigr. fentüi 44—45 kr. vidéki sertés 45—46 kr. tranzitban szerbiai 43—47 kr. romániai 45—47¹/₂ kr. netto kilogramonként.

Eloségárak: Tengeri 7,20—7,80 frt. Helybeli állomány: febr. 15-én maradt 91.430 drb.

Felhajtás:

Alsó Magyarországból hizott 2385 db.	
„ makkos 103 „	
Erdélyből — „	
Szerbiából 966 „	
Romániából — „	
Szerémségi — „	
A magyar államvasuton hizott 2129 „	
„ makkos 1213 „	
A vidékről — „	
A budai vámonknál — db	
Hajón (szerémi) — „	
Összesen 98266 db	
Elhajtattott:	
Felső-Magyarországra 353 db.	
Bécsbe 3329 „	
Csehországra 451 „	
Bodenbsehen á 1403 „	
Ruttán 2060 „	
Dél Németországra — „	
Budapesti fogyasztásra 2902 db	
Külfeltekre 100 „	
A budai vámonknál — „	
Köbányai szalontermelők 150 „	
A m államvas-pályán 55 „	
Összesen 10803 „	
Maradt 87423 „	

A részvényzállásokban volt 12839 db. Az egészségügyi és tranzit-szállásokon maradt febr. 15-én 11759 „ szerb sertés 966 „ román sertés — „

Összesen 12721 „ Elhajtattott 2254 „ Maradt 10471 „

Zsiradék.

Disznózir e héten árcsökkenést szenvedett hordóstul 60,50—60,35 frtig köttetett és zárul 60—60,50 frtig.

Szalonna hasonlóképen hanyatló irányzatot követett, különösen vidéki szalonna, melyből nagy mennyiséget hoztak a piacra. Ez utóbbi 3—4 frtot veszített az árából és a hét végén 49,50 fton adatott el.

Fagygyu megtartotta árát; mintegy 150 méterháza 50,50—51 fton és 51,75 fton adatott el: 53 forinton kínálták.

DEBRECZENI SZÍNHÁZ.

VII. Bérlet 9. szám.

Szerda febr. 27.

adatik:

Gazduras felesége.

Népszimű 3 felv. Irta: Karczag Vilmos

Felelős szerkesztő és kiadó lap tulajdonos Vértési Arnold. Főmunkatárs: Karczag Vilmos.

Nyilt-tér.

A munkások s munkásnők

nagy hibát követnek el, midon figyelembe se veszik az emésztési zavarok s rendtelenségek első jelenségeit, (máj-, vese- s aranyeres bajok stb.) mivel ha jókor használnák a Brandt R. gyógyszerész híres svájci labdacseit, minden nagyobb bajnak elejét vennék s szokott munkájokban se lennének gátolva a majdan elhatalmasodó betegség által. E labdacok dobozonként 70 krért kaphatók a gyógyszerertárban.

ELADÓ.

A czepléd-utcza 22 sorszámú emeletes ház és ondódi földje eladó. Értekezhetni Tóbi Istvánnal, mint a tulajdonosok megbizottjával.

Magyar kir. államvasutak 8540/84 szám.



Pályázati hírdelmény.

A magy. kir. államvasutak igazgatósága a központi hálózat részére I. rendű vasutakhoz való 50.000 drb. közbelső bikkfa talpfának szállítása iránt nyilvános pályázatot hirdet.

Az ajánlatok legkésőbb f. évi március hó 2-aiq heterjesztendők, a bánatpénz pedig f. évi márczius hó 1-eiq leteendő.

A részletes pályázati és szállítási feltételek a magy. kir. államvasutak pénzügyi szakosztályánál megtekinthetők. Budapest 1884. február hó 22-én.

A m. kir. államvasutak igazgatósága.

Imenlali, Groy, Strachinó, Imperiál
sajtokat;
továbbá hollandi teljes **HERINGET**
ANGOLNAT, ANCHOVIST, fűszerezett **TEKERCS**,
heringet, muszkahelat
s olajba berakott finom francia
SARDINIÁKAT
ajánl
OSANAK JOZSEF
fűszerkereskedése.

MAGYAR VÖRÖS-KERESZT-SORSJEGYEK

legközelebbi sorsolás

≡ már Márczius elsején ≡

melynél az adó- és bélyegmentes

FŐNYEREMÉNY 50,000 FORINT.

A törlesztési sorsolásokban minden sorsjegynek 6-tól 10 forintig huzatnia kell, azonkívül azonban tovább játszik az összes főnyereményekre.

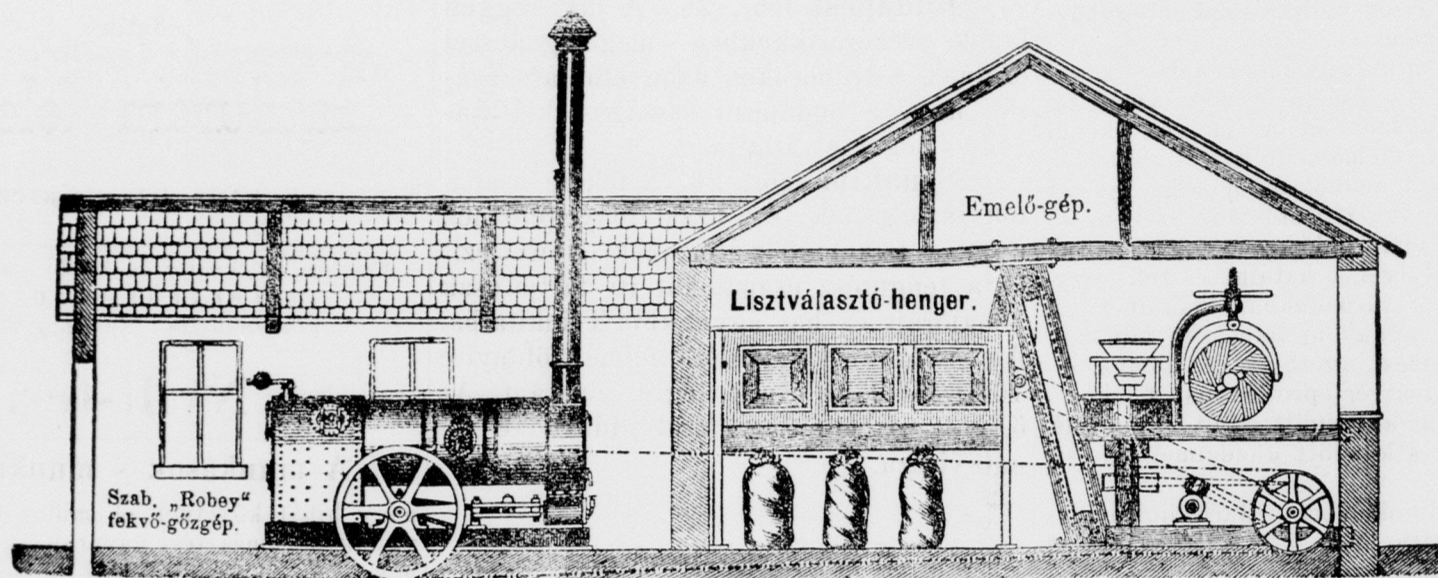
Ezen sorsjegyek napi árfolyamon (ma circa 6 frt 50 kr.) vétetnek és adatnak Budapesten a

Magyar leszámítoló és pénzváltó banknál

Dorottya-utca 6.

ROBEY & COMPANY

Budapesten üllői-ut 35.



Szabadalmazott „ROBEY” gőzgép

malmok hajtására a legjobb gép, nem igényel külön alapfalazatot, falozott kéményt, olcsóbb is, felül is mulja a fekvő (stabil) gépet.

Előfizetési felhívás a

„MAGYAR HÁZIASSZONY”

háztartási, gazdasági és szépirodalmi hetilap, a magyar gazdaszönyök orsz. egyetemes hivatalos közlönye, III. évtolyamára. Szerkesztik:

Csiszér-Ugróczy Ida, Andrea és Vértess W. József.

Előfizetési árak:

Egész évre 6 frt. — Fél évre 3 frt. — Negyed évre 1 frt 50 kr.

Előfizetések a „Magyar Háziasszony” kiadóhivatalához Budapest, Váci-körút 20. sz. intézendők.

A „Magyar Háziasszony” hetilapból mutatószámokat bérmentesen küld a kiadóhivatal mindazoknak, kik eziránt hozzá legelőszertűben levelező lappal fordulnak. Előfizetések a hó bármely napjától elfogadtnak.

A „Magyar Háziasszony” kiadóhivatala Budapesten, Váci-körút 20.

E szaklapnak egyik háztartásból sem szabad hiányozni, mintán utmutatásai mellett több száz forintot lehet a háztartásban megtakarítani.

MEGHIVÁS

a debreczeni jogász körnek

folyó 1884-ik évi márczius 9-én délelőtt 10 órakor az ügyvédi kamara helyiségében tartandó

KÖZGYŰLÉSÉRE.

TÁRGYSOROZAT:

1. Alakulás. — 2. Tisztújítás.

Debreczen 1884. febr. 24-én.

SIMONFFY SÁMUEL m. k.

kir. tanácsos, elnök.

Légzőhurut, teljes étvágytalanság, légzési szükség, mellfájás, heves és kínos köhögés meggyógyította.

Bátorítás a vigasztalanoknak és nehéz betegeknek!

Ezeren, kiket már mimdenki csaknem elveszettnek hitt, e gyógyhatású italnak köszönik életüket s élvezik most annak örömeit.

(A meggyógyultak saját szavai.)

Hoff János cs. kir. udvari szállító urnak

Bécsben, gyár: Grabenhof, Bräunerstrasse 2., gyári raktár és iroda I. Graben, Bräunerstrasse 8. Rozsnyó, 1883. szeptember 21.

E ső sorban fogadja legben-őbb forró köszönetemet jó kimondhatatlan gyógyhatású Hoff János-féle malatagyártmányaiért, melyekkel — ezer hála istennek — sok és súlyos bajomat csi apította. 64 éves nő vagyok, férjem timár, a leghidegebb, legzordabb téiben is kénytelen vagyok vásárookra járni, sokat szenvedtem nehéz lélekzesben, mellfájásban, heves köhögésben, mégpedig súlyosan, 3—4 héten át fektüdnöm kellett és gyakran 9—10 napon át, éjjel—nappal kénytelen valék ülni, mert a fulladástól képtelen voltam fektüdni, a gyógyszernek pedig nadályhatással és vesicátorral együtt sem sokat használtak. Ekkor olvasott férjem az ön gyógyhatású szereit felől s 1879 óta hasznalom az ön kifejezhetetlen jótékony Hoff János-féle malata győgyártmányait, istennek hála, a legjobb eredménnyel. Mégegyszer: legmolegebb köszönetemet! Bátorodom 30 palaeck Hoff János féle friss malata kivonati egészségi sőrt gyors szállítványként, utánvét mellett kérni.

Rozsnyó, Felső-Magyarország.

Tisztelettel

Kirner Jozefina.

Baja, 1881. november 27.

Tudatom önnel, hogy az ön Hoff János-féle malata-kivonatának használata, 73 éves atyámnál, ki makacs légzőhurutban és teljes étvágytalanságban szenvedett, mely betegségek minden gyógyszerrel daczoltak, a hurutot elmulasztotta s étvágyát ismét helyreállította. Következik a megrendelés 50 palaeck malata kivonati egészségi sőre, 2 kilo malata-csokoládéra és 5 zacskó malata-cukorkára. Tisztelettel D. Löwy.

Czím: Deutsch Simon Tokajban, Magyarorszában.

Statisztika és elismerés.

Alapítási év: 1847. — 59. kitüntetés. — Több mint 1 millió köszönő-irat. — A Hoff János-féle malata-gyógytápszer eladása minden művelt államban, 27,000 elárúsító-helyen eszközöltetik, ebből csik Nyugat-Európa 12,800, Kelet Európa 9000, Amerikára 4300; ezekhez igénybe vétetik Európában 1600, Amerikában 400 ujság. — Az 1876 és 1877. évben 9 udvari szállítói pátenssel kitüntetve. (Ezek között az osztrák császár, a német császár és a szász király ő felségeik újabb kitüntetései) minden ország orvosai rendelik, a beteg előszeretettel használja s bennük üdülést, erősödést talál. A nem valódi malata gyártmányok nélkülülzik a Hoff János-féle malata-gyártmányok győtt-pótlékát s azoknak eddig még el nem lesett készítési módját. Vételnél szigoruan tessék megfigyelni a védjegyet (Hoff János féltaláló arezképe, álló oválban) E védjegy nélküli hamisítványok nem bírnak gyógyhatással.

Árak: Malata kivonati egészségi sőr 1 palaeck 60 kr. 13 pal. 7,26 frt. 28 pal. 14,60 frt. 58 pal. 30 frt. 1/2 kilo malata csokoládé I. 2 frt 40 kr. 1/4 kilo 1 frt 30 kr. II. 1/2 kilo 1 frt 60 kr. 1/4 kilo 90 kr. III. 1/2 kilo 1 frt. 1/4 kilo 60 kr. Malata-cukorkák I zacskó 60 kr. 30 és 15 kr. Malata kivonati 1 üveg 1 frt 12, kisebb 70 kr. — Gyermekek tápmalata liszt 1 frt. Egy malata fűrdő 90 és 50 kr. 2 frton alól semmisen szállítatik. Az első valódi Hoff János-féle nyakoldó malata mellezcukorkák két papírban vannak. Vevésnél csakis ilyenek kérendők.

Főraktár Debreczen: Csanak József fűszerk., továbbá Rickl József Zelmos Gerebý Fülöp és Varga Lajos urnaknál. Nyiregyháza: Koráyi Imre győgy. Nagyvárad: Janky Antal. Nagy-Károly: Ujházy István, Kaufmann Jakob, N.-Bánya: Ifj. Orosz István. Szalmár: Jakó Mihály, Zilah: özv. Weisz Sámuelné. H.-Böszörmény: Dengeyl László továbbá az ország minden nevezetesebb győgyosztárában.

Dr. Thomson Toilette-szere,

biztosítottatik ártalmatlanságáért.

Eau des Circassiennes.

A leghatósabb és legkövetesebb szer az arczsin szépitésér, ugymint veres kezek és karok ellen; a bőrnek mindennemű tisztátalanságát, u. m. sárga foltok, szeplők, fergek, sat. ezen szer által a legrovidebb idő alatt eltávolítottatik.

Egy üveg ára 2 frt 50 kr.

Debreczenben valódi minőségben egyedül Szepessy és Kerekes urnak kereskedésében.

GOLDENSTEIN

legújabb szabadalmazott mosószer

megtakarít fát, gyertyát, szentet és megkímél minden fáradságot, nélkülöz mindentféle mosóeszközöket és tiszta az ártalmas és ruhát rontó essentiától

Főraktár Bécs, I. Fleischmarkt 15.

Kapható minden fűszer- és gyarmatáru kereskedésben. Ismétlárusítóknak árkedvezmény.